

VETTU KA

Nå på nett!
www.vettuka.com

Ei lokalavis for Myklabust,
Mykjå, Tuastad, Røyksund og
Fosen

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område.

August 2013

Kjemper for en ren Førresfjord

Torbjørn Heggheim fra Kolnes har opprettet facebook gruppa; "Rent vann i Førresfjorden". Vettu Ka måtte inn og lese mer om hva dette var. Nyhetene var ikke akkurat oppløftende. Førresfjorden, vår vakre fjord, risikerer å bli en dumpingplass for tungmetaller!! Mer om dette og Torbjørn's engasjement, side 4-5.

Krigsminner fra Høvring

Om okkupasjonstiden, 1940-1945, og hvordan den opplevdes. Minner fra Høvring, skrevet av Klara Jørgensen. Side 10 -11.

NABOEN - Karl Johan Helgeland

Denne måneden går turen til naturskjønne Helgeland. Du får treffe Karl Johan og får et innblikk i hans liv. Mer på side 8 -9.

Skråblikk fra Ognurnå

Til tyrkien med fly!

Hva er det han Gudvald Ognurnå skal gjøre på denne måneden? Premier og flytur - ferietid!

På side 7 kan du lese mer om dette.

Skattejakt på Aksnes

Ta fram mobiltelefon eller GPS og dra på Geocaching med ungene.

Skattejakt for både barn og voksne.

Les mer om dette på side 3.

Hilsen fra Han Norante

På side 14 kan en lese om han Norantes tanker om ferietur til Sardinia, velforeningsmøte, underskrift-kampanjen og nye unge kjekke naboer.

Øyhopping

Øyhopping i Sunnhordland. Oversikt over havner og øyer som kan være verdt et besøk når en er på ferietur med båt. Side 6

Førsta siå

Redaksjonen

Aina Froestad Hansen
Inger Lise Breivik
Espen Gaarde Møller
Marius Hellesund
Alexander Jacobsen
Rita Hellesund
Marita Breivik
Tor Bjørn Moen
Kenneth Halleland (*Ognsurnå*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
Iren Mæland (*Layout og design*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Krambuå

Tekst og bilder til krambuå sendes på epost. Skriv krambuå i emnefeltet.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Hver avis koster ca 25 kr å trykke, så vi er avhengig av både annonsesalg og at snille folk bidrar med kronasjer for å kunne opprettholde avisen.

Kontonr: 3361.16.31613 Takk!

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka?

Ta kontakt på epost så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr
1/2 side: 500 kr
1/4 side: 250 kr

Abonnement

De som er uheldig å bo utenfor distriktet vårt kan få avisa tilsendt som PDF på epost, send oss din epostadresse på: vettuka@hotmail.com

www.vettuka.com

facebook.com/lokalavisavettuka

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

TLF

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

Skattejakt på Aksnes

Tekst/foto av Tor Bjørn Moen

Tilda måtte hilse på kalvene før vi gikk videre.

Visste du at det er gjemt hundrevis av skatter her på Haugalandet og mange av disse i vårt distrikt?

Bare rundt Tuastadvannet finner vi over 25 stk. Vi snakker selvsagt om Geocaching, skattejakt ved hjelp av gps. Nå som «alle» har en smarttelefon med gps i, er det mange som kan ta del i denne jakten. Dette er kjekt for unge og voksne.

Turen startet med å besøke websiden www.geocaching.com. Her finnes kart over alle cacher over hele verden. På samme side må en registrere seg og lage en profil. Så gjelder det å finne frem til noen cacher en vil finne, vi peilet oss ut cache «Aksnes beach», en passelig gåtur for undertegnede med en 2 åring på slep. Jeg valgte å benytte en dedikert gps fra Garmin, denne er ofte litt mer nøyaktig enn gps-en en finner i mobiltelefonene, men det er ikke noe must.

GPS med geocachen plottet inn.

Ved å bruke en dedikert gps, må en laste inn koordinatene fra geocaching.com over på gps-en. Dette gjør en ganske enkelt ved å trykke på en knapp som heter «send to GPS» fra cachesiden. Brukes mobiltelefon, kan en laste ned en egen app som gjør at en kan finne cachen direkte på telefonen. Søk på geocaching på app-store.

Når alle forberedelsene var gjort, inkludert å pakke mengder med rosiner, for å holde turselskapet vennligsinnet, var det bare å komme seg av gårde. Turen gikk langs Spannavegen, forbi Mykje Mekaniske, sauer og nysgjerrige kalver som kom løpende for å hilse. Langs veien ned til Aksnesstranda var det mye blåbær å finne, noe som gjorde at turen plutselig dreide fra skattejakt til blåbærsanking i en periode. Når kroppen hadde fått påfyll av antioksidanter, og klær og barnehender var fine og blå, ruslet vi videre mot målet. GPS-en pekte mot stranda forbi den nederste parkeringen.

En geocache består vanligvis av en plastboks ca i matboksstørrelse, så det er dette vi er på jakt etter. Inni disse boksene finnes en logg som en kan signere, samt 3-4 små ting som de før deg har lagt igjen. Det er frivillig å ta en slik gjenstand, men hvis en gjør det må en erstatte den med noe eget. Det er derfor greit å ha i bakhodet når en legger ut på tur, å ta med noe morsomt som du kan legge fra deg.

Åpen kiosk på stranda.

Det krevdes en del leting for å finne denne cachen. Det at kiosken på Aksnesstranda også var åpen og fristet med is gjorde at vi var på nippet til å gi opp. Til slutt fant vi boksen, under en stein og litt mose. Boksen inneholdt spennende ting som legofigurer, en karabinkrok og ett viskelær.

Denne krabaten byttet eier.

Den ene legofiguren byttet eier og ble erstattet av en klokke. Etter endt skattejakt, logger en igjen på

www.geocaching.com

og logger funnet, gjerne med en liten hilsen til eier av cachen.

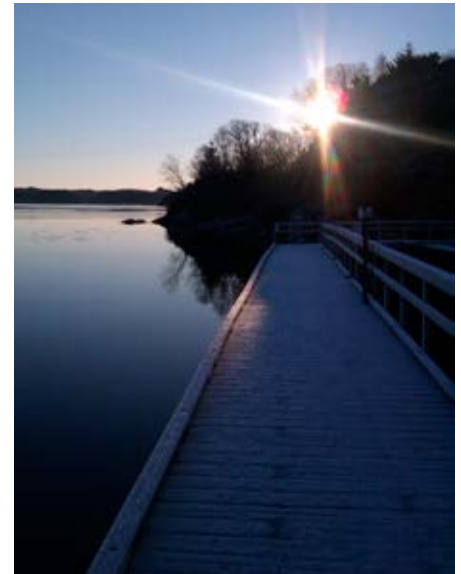
Lykke til med skattejakten!

Kjemper for ren fjord!

Tekst/foto av Inger Lise Breivik

Det skjer mye i området rundt Røyksund og Fosen. T-forbindelsen, ny kloakk, nedlegging av skole og barnehage, for å nevne noe. Det mange kanskje ikke har tenkt på eller hørt så mye om er Gismarvik Næringspark.

Foreløpig er det få bedrifter her, men målet er å ta opp konkurransen med Husøy. Et av firmaene som ønsker å etablere seg på Gismarvik er SAR. De ønsker å bygge et mottaksanlegg for boreavfall fra blant annet Johan Sverdrup-feltet og slippe ut "renset vann" i Førresfjorden. I første omgang er det snakk om mottak av 80.000 tonn boreavfall i året.

Torbjørn Heggheim har opprettet dialog med Miljødirektoratet og tatt initiativ til denne kampanjen.

Personlig ante jeg ikke noe om saken før jeg dumpet borti facebook gruppa; "Rent vann i Førresfjorden". Nysgjerrigheten tok overhånd og jeg måtte inn og lese mer om hva dette var. Nyhetene var ikke akkurat opplyttende. Førresfjorden, vår vakre fjord, risikerer å bli en dumpingplass for tungmetaller!!

Heldigvis finnes det noen som er våkne blant oss og en som har engasjert seg i saken er Torbjørn Heggheim fra Kolnes. Han har opprettet dialog med Miljødirektoratet og tatt initiativ til en kampanje for å informere berørte parter om beslutningen som skal tas og fremmet krav om at utslipp må legges i rør ut av fjorden.

Førresfjorden er lang og smal, men den er relativt grunn i forhold til mange andre fjorder. Den strekker seg cirka 20 km fra Boknafjorden og inn til Førresbotn. Fjorden deles av Karmøy og Tysvær kommune på hver sin side og Bokn som ligger midt i utløpet. Bunn dybden varierer fra 0-70 meter og bunnen karakteriseres av flere terskler (grunne og dype partier) som gjør at sirkulasjonen av vann begrenses innover i fjorden. I 2001/2002 ble det gjort en omfattende undersøkelse av fjorden og kartleggingen viste at det allerede den gang var problemer med vannkvaliteten og ikke minst oksygeninnholdet innover i fjorden. Innerst i fjorden er forholdene klassifisert som "svært dårlig", mens kvaliteten stiger utover fjorden.

"Vår vakre fjord, risikerer å bli en dumpingplass for tungmetaller!!"

I 2009 søkte Halliburton om å starte opp et lignende mottaksanlegg på Risavika i Stavanger. Torbjørn har fått tak i konsekvensutredningen herifra og argumentene er at de ønsker å legge anlegget en plass hvor det er god gjennomstrømning. I Risavika finnes det ingen terskler som hindrer vannutskiftning og utslippet kommer dermed ut i åpent hav og blir tilstrekkelig fortynnet. Bunnforholdene ble kartlagt også der og i motsetning til Førresfjorden viste rapporten et stabilt og friskt miljø. Fiskerinæring og fritidsfiske er det blitt tatt hensyn til. Gyteområder er ikke berørt og i og med at utslippet blir såpass fortynnet, vil ikke miljøavgiftene akkumuleres (hope seg opp) på samme måte som det vil her hos oss. Halliburton innrømmer at selv om vannet er renset, klarer de bare å få ut ca 80% av kvikksølv, resten går i sjøen.

Å legge et slikt anlegg i en fjord som allerede sliter med dårlig vannkvalitet og i tillegg påstå at det ikke vil bli noen ringvirkninger på miljøet, virker lite troverdig. Jeg leste om Torbjørns kamp i HA 28/7 der direktøren for SAR uttrykte at det kun var rent vann som kom ut fra anlegget og at det ikke var noe å bekymre seg for. Dette gjør meg bare enda mer bekymret. Dette vitner enten om uvitenhet fra ledelsen eller enda verre, direkte løgn og et forsøk på å skjule sin agenda. Hvorfor søke om utslippstillatelse dersom det ikke vil være noe utslipp?

I fjorden blir det drevet kommersielt fiske, det finnes lakseoppdrett og ikke minst alle oss fritidsfiskere som koser oss i båt, setter garn og teiner. Vårsilda gyter i fjorden, på sommeren finnes det mengder av makrell og er man heldig får man en flott hummer i oktober. Slik ønsker vi fortsatt å ha det! Torbjørn har startet opp facebook gruppen; "Rent vann i Førresfjorden". Vi oppfordrer våre lesere til å gå inn og lese mer om saken og ikke minst like siden for å uttrykke støtte til saken og dele den med alle sine venner. Dette er en viktig sak som kan løses, slik at alle parter kommer greit ut av situasjonen.

Sjekk facebook gruppen; "Rent vann i Førresfjorden". Vi oppfordrer våre lesere til å gå inn og lese mer om saken og ikke minst like siden for å uttrykke støtte til saken og dele den med alle sine venner.

Torbjørn har allerede kommet med et forslag, som en løsning på problemet, og det er å legge rør ut av fjorden til åpnere vann med høyere gjennomstrømming. Han har innhentet priser og mener at dette ikke er urealistiske krav å sette til SAR for at de skal få utslippstillatelse. 10 km med rør kommer på ca 5 millioner kroner. Johan Sverdrupfeltet skal produsere til år 2050 og det er realistisk at anlegget vil ta imot avfall i over 40 år. Fordelt på 40 år blir det ikke mer enn 125.000 i året. Han er ikke i mot at det bygges ut næringsvirksomhet på Gismarvik, men mener at vi må tenke litt mer langsiktig. En må ikke ødelegge for neste generasjon med å ta lettvinde løsninger på bekostning av miljøet.

Når man tenker på kloakken og alt "styret" i Røyksund, hvor alle husstander måtte punge ut for nye rør og pumpeanlegg for å bedre forholdene i fjorden, gir det lite mening om SAR får slippe ut alt sitt avfall rett ut i fjorden.

I 2007 ble EUs Vannrammedirektiv implementert i Norsk lov (Vannforskriften) med formål om å oppnå god økologisk og kjemisk vannkvalitet innen 2021. Vi har dermed forpliktet oss som nasjon til å jobbe for å oppnå god vannkvalitet i vassdrag, elver og kystnære strøk. Med tanke på at vannkvaliteten innerst i Førresfjorden i dag har laveste grad på skalaen, vil en tillatelse til utslipp i fjorden gå i strid med Norges forpliktelser. Regjeringen har også rødlistet norske fjorder som naturtype og økosystemene i fjordene er svært sårbare for forurensing. Boreavfall inneholder en rekke miljøgifter, inkludert radioaktivitet og vil være veldig skadelig om de ikke blir fortynnet nok.

Førresfjorden sliter allerede med vannkvaliteten og man kan ikke bare se på SARs utslipp som en enkelt sak. Eksempler på forurensing som forringer fjorden er; utslipp grunnet T-forbindelsen, SIM tankrenovasjon har inne en søknad om utslipp av miljøskadelige stoffer, avløp fra en rekke husstander og nå SARs planlagte utslipp. Det kan bli en cocktail av gifter, som kan gå hardt ut over livet i fjorden.

Miljødirektoratet skal avgjøre om SAR får utslippstillatelse og eventuelt hvor store mengder de får tillatelse til å slippe ut. Høringsrunden går i seks uker fra 2. august, og Vettu Ka skal selvsagt følge nøye med videre.

Stian e Båtfrelst!

**Stian bor på Norheim, men også i båten.
En Ibiza 26 Twin-cab m/ Suzuki 300 HK**

På land er det venner og bowling. Båtturene går gjerne nordover - der Romsa og Skånevik blir mye besøkt. Går turen sørøver er det oftest til Havnaholmen (Slåttevik) eller Stavanger. 110 timers gangtid måtte båten utføre i 2012, og Stian satsar på det samme også i 2013.

**At Stian og vi andre på WF-Motor er båtfrelst og kan mye om båt
- det skal være din trygghet.**

**Velkommen til en båtprat
- om du er frelst eller ikke!**

WFMOTOR as

Tlf: 52 71 50 60, E-post: post@wfmotor.no
www.wfmotor.no

Åpningstider: Man-fred: 09.00-16.30, Tors: 09.00-18.00, Lørd: 10.00-14.00

Øyhopping i Sunnhordland

Sunnhordlandsbassenget har mange muligheter for deg som har båt. Enten du tar hele ferieturen i båten eller har liten båt å reise rundt i skjærgården med, vil du finne noe som passer for alle. Alt fra byliv til øde øyer finnes lett tilgjengelig nesten uansett hvilken båt du har.

Denne sommeren har vi besøkt ulike havner i Sunnhordlandsbassenget med en 37 fots seilbåt. Mannskapet bestod av to voksne og to gutter på 17 og 12 år. I reisefølget vårt var også 4 motorbåter med voksne og barn fra ni år og oppover.

Tekst/foto av Rita Hellesund

Vi besøkte og kan anbefale disse havnene:

Geitung

Geitung er en liten øy i havgapet vest for Bømlo. I sundet mellom Geitung og Nautøy er en lun havn der du kan fortøye ved den kommunale kaien. Herfra kan du spasere rundt på øya og oppleve fredelige strender, svaberg og utsikt utover havet. Her er det naturopplevelser uansett vær og gode fiskemuligheter både fra land og båt. En kort rotur over sundet og du er på naboøya Nautøy.

Langevåg

I Langevåg legger du båten ved flotte trebrygger like nedenfor Langevåg Bygdatun. Bygdatunet huser både butikk, kino, skytebane, kafe og idrettshaller. På brygga har du strøm, vann og diesel, og du får servert ferske rundstykker og Bømlo Nytt hver morgen. Mange fine turløyper og gode fiskemuligheter.

“Rundstykker og avisa Sunnhordland leveres i båtene hver morgen.”

Leirvik

Leirvik Båthavn ligger midt i sentrum. Her finnes toalett, dusj og vaskerom på kaien like ved lekeplass. Gangavstand til to kjøpesenter, kafeer og restauranter, torg og gågate med butikker. Stord Kulturhus med kino og svømmehall er noen minutters gange fra båthavna og bussterminalen er like ved kaien. Rundstykker og avisa Sunnhordland leveres i båtene hver morgen.

Ulvesøy

Ulvesøy ligger i Børøyfjorden, sørøst for Kulleseidkanalen og er en flott uthavn med trekai og flytebrygge. På kaien er det en hytte med peis, og det er bord med benker både ute og inne. Ute er det også en grue til bål og en stor krabbekoker. I stranda like ved er det langgrunt og fint å bade eller fange spennende ting i sjøkanten. Ulvesøy er en perle som blir godt ivaretatt av friluftsrådets frivillige og en populær havn for familier. Kort vei til Kulleseidkanalen for å handle eller fylle diesel og bensin, og til Åreiddalen for en Siggjotur.

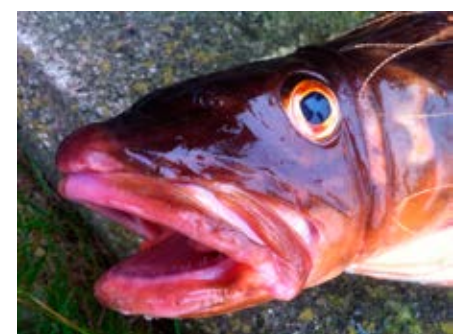
Husnes

På Husnes finner du vaskerom, dusj og toaletter. I havna finnes både tennisbane, strandvolleybane, fotballbane, badestrand, stort sjakkspill og sykler du kan låne gratis. Like ved havna er det også flere oppmerkede turløyper, fiskevann og golfbane. Kjøpesenteret er i gangavstand og ved det finner du også kino, kulturhus og flere butikker. På kaien er det danseplattning og grillhytter, og ferske rundstykker og aviser serveres hver morgen ved servicebygget.

“En flott uthavn med fortøyningsmuligheter både ved kai, flytebrygger, langs svaberg eller på svai om du vil.”

Løkjelsøy

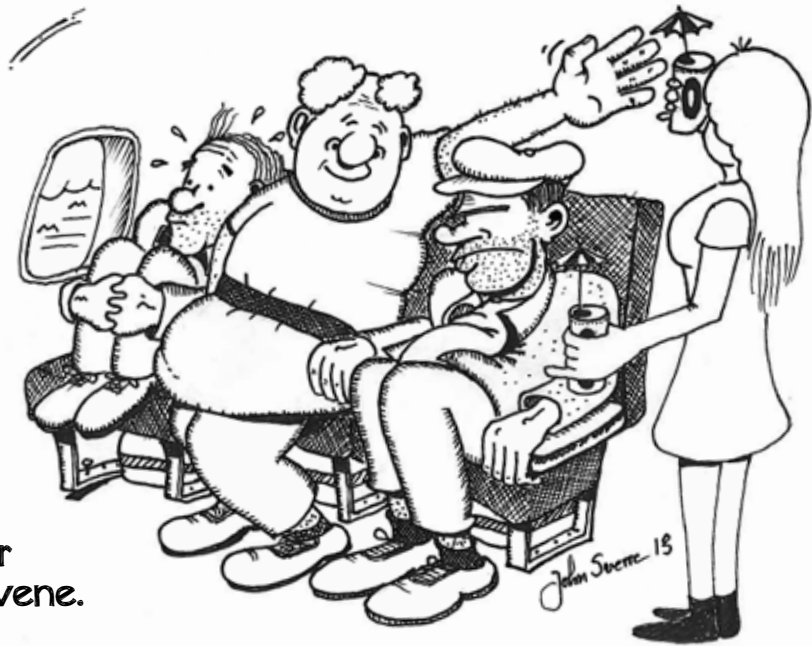
Løkjelsøy er en perle i skjærgården rundt Halsnøy. En flott uthavn med fortøyningsmuligheter både ved kai, flytebrygger, langs svaberg eller på svai om du vil. Her er det strender å bade i og gress til å slå opp telt på eller å leke på, og i trær henger husker og slengtau. Du finner til og med toalett her. Fem minutter unna med båt ligger ruinene til Halsnøy kloster. Kort vei til Sæbøvik og Eidsvik for å handle eller fylle diesel.

Skråblikk fra Ognurnå

Navn: Gudvald Ognurnå
Født: 12. februar 1937
Yrke: Fiskar og småbrukar
Bopel: Ognurnå, Røyksund

**"Å du merakkelse",
sa Peder Kalvanes.
Gamle Høieholmen va litt mer
tebakeholden med superlativene.**

Gudvald stod bara å gliste med ein tusenlapp i kvart øyra. Det e ikkje kvar dag ein vinne hovedpremien i sommarlotteriet te Støleitet Mannsforening, å det e ikkje grenser for kor møkje kjekt det kan finnast på for 10 000 kroner.

Gudvald Ognurnå e jo ein mann med stort hjerta, å det va ikkje løye at kammerattane blei øvejidde når dei fekk veta at Gudvald hadde kjøpt billetter te adle tri, å det te Tyrkien – All inclusive!
"Eg lika ikkje ål", sa Mathias Høieholmen.

For fystegangsreisande te syden kan det lett bli litt bruduljer. Ognurnå e jo bereiste itte gammalt, men hverken Peder eller Mathias har nåken gång vært lengre sør enn Stjernerøyane.

Heldigvis fekk Gudvald lov te å parkera Zetoren bak ungdomshuset på Dalen. Då blei det ikkje så langt å gå te Helganes. Det blei et heilt eventyr for å komma seg igjønå

sikkerhetskontrollen på flyplassen. Både rabarbrasyttetøyet og et spann med spekesild måtte fint finna seg i å venta på Helganes te karane eventuelt sko komma him igjen.

Nå ligge dei der på strandå adle tri. Siden Gudvald investerte i mobiltelefon, kan han oppdatere bygdå med daglige informasjon om koss det går der nere i Tyrkien.
"Det e så mange kjekke folk å treffa på", seie han, "å adle e ærlige og te å stola på". Han Mathias traff på ein kar så nesten va blå. Han solgte skikkelige kvalitetsklokker, og Mathias va heldige og fekk seg ei Rolex te bara 200 kroner. Peder Kalvanes prøvde så godt han kunne å stoppa kjøpet, te ingen nytta. "Du e blitt lur", sa han te Mathias. Høieholmen repliserte kvikt med å minna Peder på at han hadde kjøpt et glass øl og to skjever på Helganes te 500 kroner, så han va ikkje heilt sikker på kim som va blitt lurte.

Gudvald satse på at adle komme seg him i god tid før høstjaktå!

vil DU ha ei annonse her?

**Kontakt oss! @ vettuka@hotmail.com TLF 990 47 707 (Rita)
416 98 706 (Inger Lise)**

NABOEN

Karl Johan Helgeland

I denne månedens nabo går turen til naturskjønne Helgeland. Når en kjører den smale veien til Helgeland ville en aldri kunne tenke seg at det skulle dukke opp et byggefelt midt i "ingenmannsland".

I et av de første husene en kommer til bor Karl Johan Helgeland sammen med kona Turid og hunden Caisa. Sammen har de 3 barn; Jan Kåre, Atle og Thomas, som nå er voksne og har flyttet ut.

Tekst av Marita Breivik

Karl Johan Helgeland ble født i 1949 og har bodd på Helgeland hele livet. Han har 2 eldre søsken;

Jakob som er nærmeste nabo og Lina som bor i Kopervik. Faren drev gård og hadde melkekyr. Det var to gårdsbruk på Helgeland som drev med melkekyr på den tida. Det ble støpt kai slik at rutebåten kunne legge til for å hente melken de produserte. Alle i familien måtte gjøre nytte for seg helt fra de var små. På gården hadde de mange dyr blant annet kyr, sauer og høns. Somrene gikk med til høyberging da høyet måtte hesjes og tørkes til dyrene på gården. Om høsten var de ute i åkeren og hentet poteter og gulrøtter. De jaktet og fisket mye, satte teiner og liner da sjøen var deres nærmeste nabo.

“Som 16 åring fikk han jobb som læregutt ved Karmsund Kraftlag. Her jobbet han i imponerende 46 år før han gikk av med pensjon som 64 åring.”

Kabelskøyting på Føyno.

Privat foto

Arbeiderene fra Karmsund Kraftlag. Karl Johan t.v. på lasteplanet.

Privat foto

Det var ikke vei til Helgeland før i 1969, derfor tok de motorbåten til Kopervik for å gå på butikken og i posten. Da Karl Johan begynte på skolen, gikk han 2,5 kilometer i utmark for å komme til skolen. Om vinteren, når vannet var frosset, pleide han å gå tvers over vannet fordi veien da ble noe kortere. Han gikk de første 5 åra på Fosen skole. I 6. og 7. klasse gikk han annen hver dag på Fosen skole og annen hver på Tuastad skole. De måtte til Tuastad for å få engelsk undervisning. Det åttende året gikk han på framhaldsskole, etterfulgt av et år på yrkeskolen som elektriker. Som 16 åring fikk han jobb som læregutt ved Karmsund Kraftlag. Her jobbet han i imponerende 46 år før han gikk av med pensjon som 64 åring. Karmsund Kraftlag og Haugesund Energi slo seg i 1998 sammen og er kjent som Haugaland kraft i dag.

På Helgeland finnes Fosens største og peneste byggefelt, med eget vannanlegg som hører byggefeltet til. "Fosen e på ein måte blitt Haugalandets navle på godt og vondt nå som T-forbindelsen e kommet", sier Karl Johan. Han snakker stolt om byggefeltet de måtte søke til kommunen for å få til på 70-tallet. Det var takket være Konrad Bårdsen, som satt i bygningsrådet i Karmøy kommune på 70-tallet, at søknaden til kommunen gikk gjennom. Det er en fantastisk utsikt over Karmsundet, og båttrafikken fra stuen til Karl Johan og Turid. De bor på landet med naturen tett på, men likevel i et byggefelt langt borte fra andre byggefelt. Rådyr og rev spaserer ofte rundt i hagen deres, og fra tid til annen kan man også se ørn. Ingen tvil om at byggefeltet har sin egen spesielle sjarm med sol fra tidlig morgen til den går ned sent på kvelden.

Karl Johan har vært pensjonert i 2 år og har, som han sier, aldri hatt det travlere. Han er en aktiv mann som interesserer seg for friluftsliv. Hovedinteressene hans er reising, jakt, fiske og ikke minst båt og båtliv. Han og kona reiser ofte til varmere strøk for å nyte varmen. Til å fiske med har han en lettått som han bruker til å sette teiner etter krabbe, krepser og hummer de månedene det er lovlig. Han er også glad i å fiske sild og lager tørrsild. "Det er rimelig god på om eg må sei det sjøl". Karl Johan har alltid med seg tørrsild når han er på reise, uansett om veien går til utlandet eller på båttur. "Det er viktig å ha et lite tørrsildparty når ein er på tur" smiler Karl Johan.

Han og kona er svært glad i å gå på båttur. Dette er en interesse de har hatt lenge. I starten fikk de låne båt av foreldrene til å reise på tur med.

Den nye båten til Karl Johan og kona.

Privat foto

Drømmen om egen båt gjorde at Karl Johan i 1980 startet prosjektet med å bygge sin egen turbåt. En kamerat av han, som jobbet på Hydro, hadde tilgang til støpeformer gjennom fritidsklubben på Hydro. Sammen støpte de plastikkstroket til båten. Å lage det innvendige i båten tok mesteparten av tiden. Det er antagelig et fåtall mennesker som hadde klart eller orket å bygge sin egen båt i disse dager. Arbeidet med å sette i motoren og styringenhetene, koble opp det elektriske, og fikse interiøret i båten tok Karl Johan 3 år. Båten ble sjøsatt og klar for tur i 1983 til familiens fornøyelse. Båtturene har tatt dem med til mange flotte plasser til sjøs, blant annet til Ryfylke, nordover mot Sunnhordland, Bergen og Sogn.

På tur med Duå. Atle t.v. Turid og Karl Johan.

Privat foto

På den første båtturen med "Duå", som er båtens navn, møtte de en annen mann som hadde innredet båten sin selv. Han het Norvald Liknes og jobbet som finmøbelsnekker. Dette var en ekstremt nøyaktig mann, og det å hevde at båten så ut som den kom fra fabrikk var nesten en fornærmelse. "Eg var ganske fornøyd med båten eg hadde bygd sjøl heilt te eg såg kossen hans såg ut inni" ler Karl Johan. Denne båten ble familiens nye drøm og 12 år etter fikk de æren av å eie båten selv. Karl Johan passet godt på båten i 13 år og var storfornøyd, før den dessverre brant opp ved sommertider i 2008. I november samme år kjøpte de seg en ny flott turbåt og søkte om plass på båtforeningen i Røyksund. Karl Johan har vært medlem av båtforeningen i mange år og er nå også havnesjef i Røyksund båtforening. Som dere sikkert forstår er Karl Johan en veldig aktiv og praktisk anlagt mann med flere kort på hånd. Han og kona stortrives på Helgeland, noe jeg forstår veldig godt.

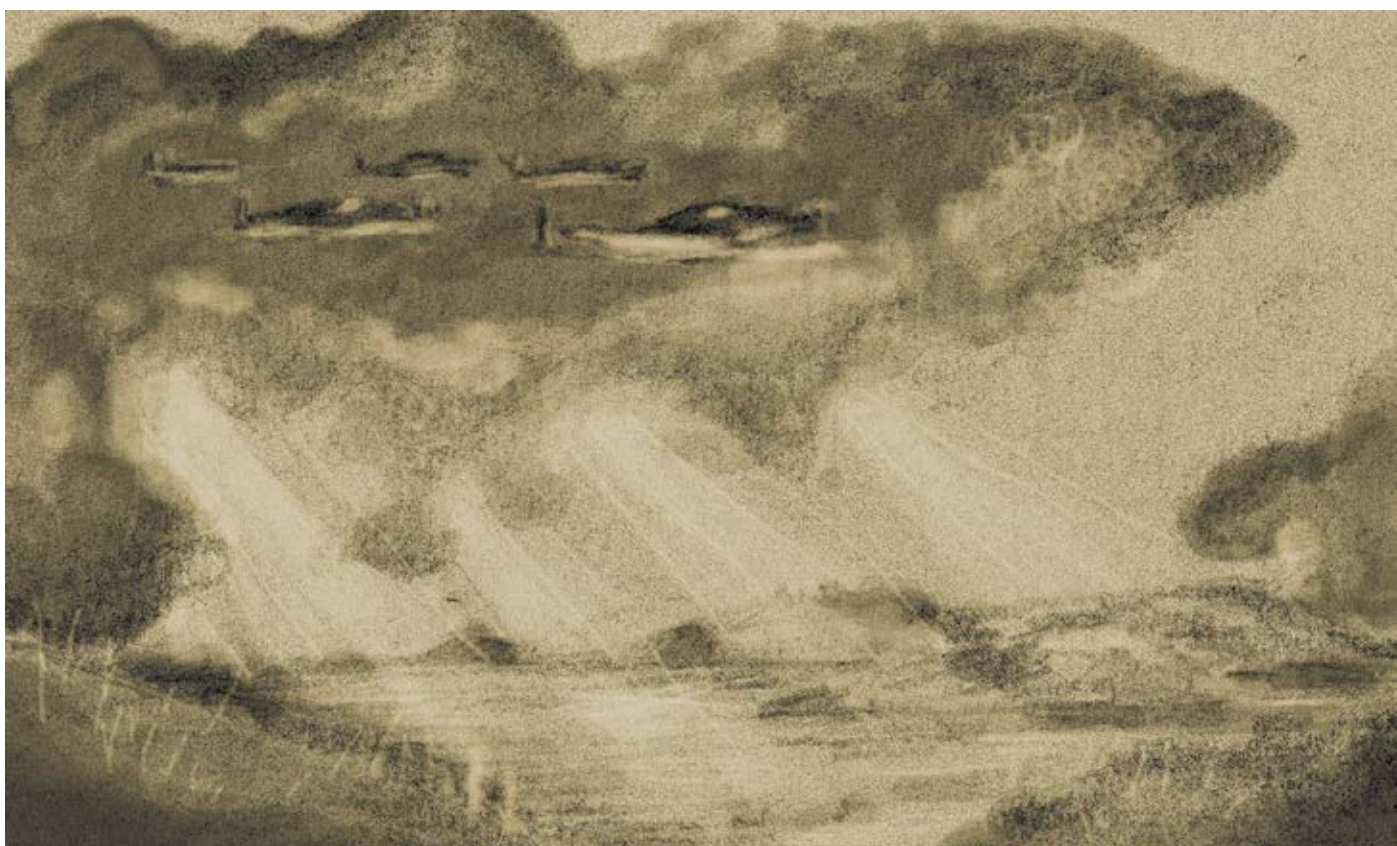

Første året på båttur med Duå(i midten).

Privat foto

Minner

-fra Okkupasjonstiden 1940-45 på Høvring.

Illustrasjon av Iren Mæland - 2013

9. april 1940 var for oss en helt vanlig dag. Vi visste ingenting før langt på dag. Jeg for min del måtte til utmarka og se etter lamsauer, og mannfolka var dratt på sjøen, sør til Smørstakk for å dra seiiegarn. Da de kom hjem og fortalte at det var stor trafikk i Karmsundet av tyske krigsbåter og fly i luften, forstod vi at noe var i gjerde. Vi lyttet på radio og fikk høre at Norge var okkupert av tyskere i løpet av natten. Vi forstod etter hvert hvordan vi skulle ordne oss. Raskt ble det kjøpt inn sort papir til blanding av alle vinduer, og snart kom det folk fra Haugesund som ba om hus. Vi ble jo mange etter hvert, som satt og så på hverandre og lyttet til radioen. Mor ordnet med husly og mat.

Vi hadde gris, sauer og høns, så vi hadde det bra med mat de første åra. Jeg hadde en kjæreste fra Fosen, som hadde vært i militæret i 1939. Han var ivrig etter

å komme seg av gårde for å gjøre sin plikt for landet, men det ble det ingenting av, av ulike årsaker. Jeg husker godt, jeg skulle til en utløe og gi sauene mat. Jeg hørte fly fra lufta og la meg ned i den høye lyngen, med ansiktet ned. Flyet gikk svært lavt.

Vi måtte stille med jorda. Slå høy, slik at vi hadde vinterfôr til dyra. Guttene hjemme holdt på å nydyrke og brukte steinbukk til å få opp store steiner med. De brukte håndmakt på "bukken". Et tysk fly fløy over de, snudde i lufta og kom tilbake fordi de trodde det var skyts, eller så er det ikke godt og si hva som hadde hendt.

Livet begynte å roe seg igjen. Radioen forsvant. Den ble levert til myndighetene, så vi visste lite av det som skjedde i verden. En natt med måneskinn hørte vi en fremmed flydur. Det ble sluppet ned flygeblad

over Høvring fra England. Vennen min skulle vært på sildefiske, men var hjemme denne helga. Vi fant noen blad, men vi var redde for å ha de hjemme. Vennen min reiste til Åkrehamn, der båten hans lå. Han rev i stykker indre sålen i skoene sin og la nyhetsbladene der og kom velt frem med nyhetene i skoene.

30. oktober 1941, om kvelden, hørte vi fly og brak. Det var en norsk båt som ble bombet sør ved Boknafjorden. Mannfolka sprang til sjøen og rodde sørover. De måtte følge landskyggen hele veien for å ikke bli sett. Da de var framme var det ingenting å se. Båten kom til Kopervik senere på natten. Det gikk bra likevel.

Det minket på matlageret til mor, men vi hadde korn, som ble treska og drypta i låven. Turen gikk til Karmsund Mølle, slik at vi fikk mel og havregryn igjen til graut og suppe.

"En nydelig ungdom på 18-19 år. Elias tok den døde soldaten på land, rodde hjem igjen, og fortalte om funnet sitt. Elias fikk ikke fred og rodde tilbake, men da var gutten borte."

Fisk var det i sjøen og trollgarna var flittig i bruk og alltid var det fisk å få. Alt ble nytta (bergsugga og båskår fikk masse salt og ble deretter tørka). Mor var flink til å lage mat. Hun kjerna smør, laget fatost og prim til pålegg. Litt kjøtt fikk vi av gris og sau, som vi slaktet. Kjøttet ble saltet ned til senere bruk, det var ikke frysebokser i den tida. En dag da guttene var ute og så etter havrekster, fant de en hel sekk med mel som fløt i sjøen. Den var som lim utenpå, men inni var det tørt, fint mel som vi brukte til potetkaker. Vi var godt stelt en stund da.

Om våren var det arbeid i torvmyra hvor vi spadde opp torv og tyrirot til brensel. Det var "negerarbeid", men det var en herlig tid tross krigen. Om våren måtte sauene klippes for ullen. Ulla måtte stelles for å få fint garn som mor karda og spant. Hvitt, grått og sort garn. Det var mange som fikk seg sokker og vanter, som var mangelvare på den tiden.

Vinterkvelden satt vi med lite lys og mørke vinduer og gjorde håndarbeid. Vi

strikket sokker og vanter. Mor karda og spant, så vi hadde ingen nød hos oss på Høvring. En gang da en av guttene var ute og rodde (Elias het han) fant han en tysk soldat i sjøen. En nydelig ungdom på 18-19 år. Elias tok den døde soldaten på land, rodde hjem igjen, og fortalte om funnet sitt. Elias fikk ikke fred og rodde tilbake, men da var gutten borte. Han lette og fant soldaten igjen. Floen hadde visst vært noe høy. Elias fikk soldaten på land igjen og redde over med lyng slik at han var sikker på han skulle være der. Deretter ringte han politiet i Kopervik. Det var en tyskvennlig politi der, og han spurte; "Du har vel tatt støvlene av han"? Elias svarte da; " Eg er ingen likrøver!" Flere ganger så vi tyskere som var ute med båter og lette rundt strendene, og i ettertid har jeg hørt at det var noe i Ogen, som var en stor kløft i fjell, men vi så aldri noe.

En gang kom mange soldater hjem til oss. Vi fyrte i kjøkkenet med lyng for å koke middag. De rota i hele lynghaugen etter radioer eller annet. Da de gikk

ville de ta to kalver som var kjoret ute på tunet, men mor sa i fra og vi fikk beholde kalvene våre. I krigen hadde guttene hjemme en stor åker med tobakksplanter. Det var store og kraftige stilker og blader på plantene. Bladene ble hengt til tørk i låven, men stilkene ble knust og malt ("nelt") til snus og til slutt kokt til en mørk sak. Bladene ble til tobakk, og det var mange som fikk seg en herlig pipe og snus. Det var et omstendelig arbeid med denne prosessen. Min far seilte ute hele krigen på store båter, og en dag fikk jeg brev fra han, og det var postlagt på Torvestad. Det var en stor overraskelse. Det var mye som skjedde rundt oss som vi ikke var kjent med. Det var jo hele 5 år med okkupasjon, men årene gikk fort likevel med mange rykter om krigen ute i verden.

Det var stor glede den dagen det hele var over, og vi var et fritt folk og kunne juble. Vår konge kom hjem fra England, og det norske flagg kunne heises opp igjen etter 5 år.

Skrevet av: Klara Jørgensen

Denne plassen kan bli din!

Kontakt oss! @ vettuka@hotmail.com TLF 990 47 707 (Rita)
416 98 706 (Inger Lise)

SHIP O'HOI!

Båttur er sommer for mange, og i år som mange ganger før, ble ferien vår en seiltur i Sunnhordlandsbassenget. Der traff vi mange kjekke folk og jeg tok en prat med noen damer som er rutinerte båtturister.

Marianne Rovik kommer fra Røyksund, men bor på Gard sammen med mannen Kjell Arne og døtrene Solveig (16) og Jeanette (20). De er blant mange som tilbringer sommerferien sin på sjøen. Vi har hatt motorbåt i 12 år, sier Kjell Arne. Den vi har nå er vår tredje båt, en Nor Craft 27, og den har vi trivs godt i lenge, men nå har vi fått trefotssyken så den ligger nå for salg på Finn.no.

Tekst/foto av Rita Hellesund

Båtlivet pleier å starte med helgeturer fra pinsehelga og i sommerferien er familien 3-4 uker på sjøen. Vanligvis er begge ungdommene med, men i år er Jeanette på ferie med venner. Jeanette liker seg godt i båten, men synes 2-3 netter om gangen er passe. Solveig tok båtførerprøven som 14-åring og er med hele sommeren. Hun kjører selv i sin egen Summer Fun enten foran foreldrene eller i kjølvannet. Det kommer an på været over sletta og på Boknafjorden. Av og til kan pappa Kjell Arne se propellen over vannflaten på bølgetoppene når han snur seg for å se etter Solveig. Med flytedressen på og kartprogram på mobilen har 16-åringen en lærerik sommer på sjøen.

Det som er så kjekt med båtlivet er det sosiale, vi treffer mange venner som også har båt og det at vi får oppleve nærområdet vårt på en annen måte enn ellers. Vi pleier å dra på turer for å oppleve det de ulike stedene har å by på, sier Marianne. I Lysefjorden gikk vi Flørlitrappene, 4444 trappetrinn opp, og ned igjen. Ellers har vi besøkt Hjelmen på Hjelmeland, Preikestolen på Jørpeland og denne turen har vi vært på Siggy på Bømlo. En tur vi hadde til

Sogndal, tok vi buss til Nigardsbreen og deltok på brevandring, og fra Flåm har vi tatt toget til Myrdal og syklet siste delen av Rallarvegen ned igjen. Det er mye å oppleve i det flotte landet vi bor i. Familien Rovik har vært på både korte og lange turer. Ett år var de på Sørlandet, helt til Kristiansand, og ett år var de helt innerst i både Hardangerfjorden og Sognefjorden på samme ferietur. Det må vel være de lengste turene vi har vært på, sier Kjell Arne.

De liker godt å feriere i Ryfylke og i Sunnhordlandsbassenget, så de fleste turene går dit. De flotteste plassene er Romsa og Ulvesøy, sier Marianne, men Kjølavågen og Løkjelsøy er også favoritter. Vi trives godt i båten uansett hvor vi er, så lenge det ikke gynger for mye på nettene, sier Marianne. Det greier jeg meg uten.

Båtlivet er best i sol og sommer, men noe å finne på er det alltid. På regnværsdager trekker vi gjerne inn mot havner med strøm og internett så ungdommene kan se filmer på pc eller gå på kino. Ellers er brettspill og kort noe hele familien liker og som ungdommene også samles for å spille. «Det finnes ikke dårlig vær.», er det noe som heter og Marianne bruker regnværsdagene til å lese bøker. Hun liker best å være ved sjøen, ikke på sjøen, så det gjelder å finne seg en fin havn og så bare nyte. Maten på båttur blir enkel, men god. God mat er viktig i ferien og ved sjøen blir det mye grilling både av kjøtt og av fisk som fiskes selv. På våte dager blir det enkel og god mat ombord, som spaghetti, fiskeboller, taco eller annet, men går det for lang tid mellom hver grilling finnes det løsninger. En gang grillet vi fisk under en rød paraply i høleregnet i Sauda, sier Marianne.

I år er vi i følge med flere andre båter, noen vi pleier å feriere med og noen nye vi er blitt kjente med i sommer. Elin Strand Rovik og Karen Lie har feriert i båt sammen med Marianne og Kjell Arne før. I kveld sitter de rundt bålet sammen som så mange kvelder før, mens ungene griller pinnebrød og leker, sitter de voksne og nyter kvelden. Karen liker båtlivet best når været er bra, jeg er en godværsbåtturist, sier hun. Det beste ved båtlivet er å få være i naturen og å bruke områdene der vi kommer, å bli kjent med hva stedene har å by på. Og så finner du roen på båttur, ingen ser på klokka, ingen skal nå noe. Vi pleier også å delta på turer slik Marianne og familien gjør. Vi har blant annet vært på brevandring på Folgefonna. Karen liker aller best uthavner som Løkjelsøy der de er i dag, og Ulvesøy i Børøyfjorden. Torshavn på Sørlandet var også veldig flott. Den lengste turen gikk til Florø sammen med mannen Tor Arne Lie sin familie. Foreldrene hans og alle søsknene med familier var med, hele sju båter sammen på tur.

I sommer går Karen i lære for å sette garn. Tor Arne vil ikke sette garn fordi det er så mye arbeid å gre etterpå, men filetere fisken gjør han gjerne. Så nå skal det bli både grillet fisk og hjemmelaget fiskesuppe fremover, sier Karen. Familien Lie består av Karen, Tor Arne, Merethe (19), Karoline (17), Henriette (13) og hunden Tanja. De har hatt mange fine turer i båten, men ikke alle dager er godværsdager. En tur var været så dårlig hele ferien at de måtte skaffe seg våtdrakter for å få badet. Og bading er en viktig del av ferien. Morgenbad er en fin måte å våkne på, både for familien Lie som bader, og for de andre båtturistene som våkner av at familien Lie bader.

Nå er det blitt slik at de fleste båtene deltar med en eller flere fra mannskapet på morgenbad. Opprinnelig var det klokken ni hver morgen, men tidspunktet er blitt justert noe.

Elin er oppvokst i båt og har vært på båttur sammen med foreldrene siden hun var liten. Det var litt mer primitivt den gangen, sier Elin. Sammen med mannen Alf Terje Rovik og ungene Thomas (15), Stina (11) og Hanne (9) er de på sjøen 3-4 uker hver sommer. Er Alf Terje på jobb tar gjerne Elin med ungene på tur med båten likevel. Thomas kjører sin egen Summer Fun, mens Stina og Hanne er gode matroser om bord. Elin har mange favorittsteder som Økstrafjorden og Stjernerøyene, men turen fra Røyksundskanalen til Brandasund ute langs kysten vest for Bømlo er en naturopplevelse. Elin liker helheten ved båtlivet, det sosiale, naturen, det å ha helt fri, å ha tid. Jeg strikker alltid en genser i ferien, sier Elin. Det er en sosial måte å feriere på, en blir kjent med mange nye folk uten å engang vite hva de heter. En blir liksom kjent med båtene, båtlivet er en helt egen form for friluftsliv. En har frihet, samtidig må en planlegge etter været.

Den lengste turen gikk til Sognefjorden, ellers liker Elin og familien seg godt i nærområdet. Det er utrolig hvor mye en kan oppleve så kort vei hjemmefra, vi er i nabokommunen eller nabofylket og opplever så mye.

Marianne, Karen og Elin er enige om at god mat på tur er viktig og det beste er felles mat på land. Det å grille sammen eller spise annen mat sammen. Noen har ovner i båtene til å lage mat på og andre ikke, men her låner og deler vi på det vi har. Det lages ikke bare middager på tur, det blir både brownies, muffins og annet godt også.

De tre viktigste tingene å ha med på båttur?

Det må være ull, fleece og solkrem, sier Marianne. Vi ferierer jo mest på Vestlandet. Ullsokker, gode sko og god mat, mener Karen er viktigst. Vi skal jo ut og oppleve omgivelsene våre. Elin må ha med håndarbeid, god mat og gode venner. Vi går der vi har godt lag når vi skal på tur. Det er kjekkest å være flere sammen.

Elin har lyst å oppleve Telemarkskanalen med båt og å reise lengre nord i landet på tur. Og Geirangerfjorden er et mål alle tre er enige om, der må vi reise. Ellers vil vi reise der det er godt vær og godt lag, sier Karen.

Denne ferien kan så langt oppsummeres med sol, sommer, fiske, bål, grilling, kortspill på kaien, hjemmelagd fiskesuppe av «megafisken» som ungene fisket, litt regn, gitarspill under kalesjen, pinnebrød, mange sosiale dager og kvelder, Siggjoturr opp bratteste løypa, nye venner, pannekaker på gassbluss, løpestreng over sjøen til badenymfene og 40 pigghå i fire garn. Og nye eventyr venter, det er heldigvis fortsatt feriedager igjen.

Månedens dikt

EN HILSEN TIL STILLHETEN

Marit Stueland - 6. oktober 2009

Det er stille i Røyksund.
Kun lyden av støvlettene mot asfalten.
En sjelden bil som vil forbi.
Lyset fra gatelyktene
viser frem sjøens blanke øye.
Flaggermusene danser med stillheten.

Den svarte oktoberkvelden
skjuler åpne sår
som
hugde trær,
busker revet opp med roten,
nybygde brakker,
ribbede lyngheier,
knuste berg,
gravemaskiner som venter
og det ihelfylte tjernet
vi gikk på skøyter som små.

Sårene kommer til å gro igjen
i Røyksund
før 2013
når alt dette er over.
Nye veier kan være flotte.
De åpner
og forandrer verden.
Men den store stillheten
kommer snart
til å bli borte
for alltid.

Han Norante

Vel øvestonde juli t dåkke adle samem. Eg kan vel ikkje klaga på været dei dagane me hadde i vekå itte midten av juli? Det e litt løye me oss menesjer, det ska ikkje monge timar med sol før me glømme ruskevær og reggen!

Sjøl har eg og kånå vore i, elle på Sardinia hette det vel. Ei uka med sol og 37 grader gjørr susen når kroppane våre e bereinte for mjydlå 10 og 15 grader. Då e det hakket før det lokta stekt bacon itte et par timar i solgrillen. Om me blei brune? Jepp! Ein løyen brunfarge i starten. Fargen blei lilla på plasser som har vore vinterbleike i fleire år. Då finnes det spray på flasker å få kjøpt, som holde t bilder og bevisene e dermed på plass. Og du allverden for et flott landskap! Det frista t fleire turar, med 5 grader lavere temperatur.

VELFORENINGEN HER NORD

Stiftelsesmøtet e bestemt og ska avholdas i løå t Karin og Erling fredag den 06.09 kl 1930. Eg har ikkje spurt endå, men me vil prøva å invitera Inger Lise Breivik som har vore ein av primusane i Røyksund Velforening. Det vil komma ein lapp i postkassen t naboar som naturligt soknar t området som foreningen dekker.

Agenda:

- Navnevalg
- Kontoåpning
- Valg av interimstyre (Styre før første årsmøte).

For all del, det e ikkje farligt å komma, så adle e hjertelig velkommen!

SYKEHJEMMET VÅRT

Sist eg studerte listå på Kiwi, for ca 14 dagar siden, var det 480 personar som hadde skrevet navnet sitt på. Kjære kunder på KIWI; Skriv dokke på listå og takk t dei som allerede har fått navnet sitt på plass.

T DOKKE SOM E NYINNFLYTTA T BYGDÅ VÅR

Det e så kjekt at det komme unge folk og slår seg ned hos oss!

Kjekke unge folk som tar kontakt og stille opp i adle annledningar (Kjekke de gamle folkå og altså.. red: Vettu Ka sin korrekturlesar) Ironman-søndagen var et godt dømme på det. Tor Bjørn Moen og familien hadde stelt t ute ved den nye veien vår. Det var bjelleklang og heiarop t adle så kava forbi. Vertskapet serverte drikka og grillmat t adle som ville ha. Våre nye naboare har møtt opp og meldt seg på og inn der dei har interessene sine. Koselige folk som e sökande og møte opp for å hilsa på naboane sine. Velkommen og t familien Watne som flytta til oss. Dette kan barra bli bra.

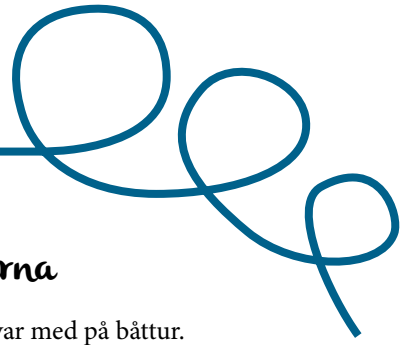

AVSLUTNINGSVIS

Avslutningen måtte jo komma denna gongen og. Eg avslutte med nåken ord om mine opplevsar på badet. Badspeilet e ikkje alltid lika lett å fordøya. Det var ein dag eg trengte litt oppmuntring, så eg starta med å kommentera det eg såg om kor ille fatt det egentlig var. Då kom oppmuntringen fra kånå selvfølgelig. Hu hadde hørt alt eg sa (det var jo det eg ville), så hu fortsatte mens hu studerte meg og sa: "Ein ting e i allefall i orden med deg, og det er AUGENE!"

Ha ein kjempesommar videre folkens!

Tor Inge

HANKSE NORGE LEVER
 ESKSVEITSIINKJOB
 OBMREETYSKLANDMI
 HKNHRISLANDHHTILK
 HHHHIGEHFINNLAN
 DBELGIARKIRLANDN
 DENEENGLANDKKRILI
 KEITALIASPANIASPI

Alle barna

Alle barna var med på båttur.
 Untatt Maj, hun stod igjen på en kai.

English Joke

Knock knock!
 Who's there?
 Dr.
 Dr. Who?
 Exactly!

Gåte

- Hva er likheten mellom en sjømann og en bil?
- En gang jeg var på vei til Oslo, møtte jeg en mann og 7 piker. Hver pike hadde 7 sekker. I hver sekk var det 7 katter. Hver katt hadde 7 kattunger. Hvor mange var det som var på vei til Oslo?

Se svar nederst på siden.

Letekryssord - Finn 11 europeiske land.

Ka e vitsen?

Mor kan jeg få låne stiftemaskinen? Pappa? Har slanger hale?
 Hva ska du da? Ja, det er faktisk det eneste
 Stifte familie. de har.

Visste du at...

- Et gjennomsnittsmenneske slipper ut 6 liter gass i døgnet.
- Maneter er 95% vann.
- Damer blunker dobbelt så ofte som menn.
- Nasjonalsangen til Hellas har 158 vers.
- 50% av jordens befolkning har aldri brukt en telefon.

14 ● ● 13
 20 ● ● 10

Hjernetrim

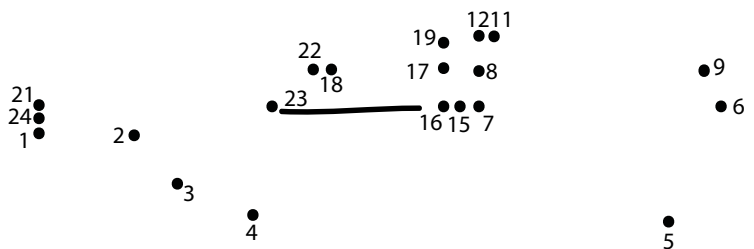
For anker.

Et skip ligger for anker utenfor en havneby. Det er fjære sjø. Over rekka og ned langs sida på skipet henger en taustige med trinn laget av tre. Den er 9 meter lang. Mellom hvert trinn på taustigen er det 30 cm. Ved lavvann henger taustigen slik at det nederste trinnet akkurat når vannflaten. Forskjellen på flo og fjære i denne havnen er nøyaktig 3 meter. Spørsmålet er derfor: Hvor mye av stigen er fortsatt over vann når tidevannet har steget til full flo?

Se svar nederst på siden.

Kim e eg?

Strek etter tallene og se hvem jeg er.
 Du kan gjerne fargelegge meg også etterpå.

Vettu ka så skjer?

August 2013

d/mnd/dag

- Ka så skjer

Notater: _____

6/8 tirsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

7/8 onsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

8/8 torsdag

- Kaprifolen 11:00-17:00

13/8 tirsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

14/8 onsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

- Strikkeklubb 19:00 (FB)

- Jolletrening 17:00 (HS)

15/8 torsdag

- Kaprifolen 11:00-17:00

20/8 tirsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

21/8 onsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

- Jolletrening 17:00 (HS)

22/8 torsdag

- Kaprifolen 11:00-17:00

25/8 søndag

- Skippermøte 11:30 (HS)

- Familieseilas 12:00 (HS)

- Revyøvelser 18:00 (TB)

27/8 tirsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

28/8 onsdag

- Kaprifolen 11:00-16:00

- Jolletrening 17:00 (HS)

29/8 torsdag

- Kaprifolen 11:00-17:00

Vi ønsker alle en riktig god

sensommer!

TB = Tuastad Bygdalag

FB = Fosen Bygdalag

RV = Røyksund Velforening

HS = Haugesund Seilforening

B = Bedehuset

Hilsen redaksjonen